

Liturgična obnova je vernikom na veliki petek vrnila sv. obhajilo, ki je nekoč že bilo v navadi. Medtem ko se trije deli liturgične akcije velikega petka opravijo v črnih liturgičnih oblačilih, se sv. obhajilo deli v vijolični barvi. Črna barva je v evropskem kulturnem krogu simbol smrti, zato ni umestno in niti dostojno, da bi se v črni barvi delila Evharistija, ki je v njej Kristus živ in poveličan, živi kruh, ki je prišel iz nebes, kruh življenja, ki življenje ohranja.

Gospodove smrti se rimska liturgija spominja v češčenju sv. križa. V znamenje Gospodovega pokopa pa ista liturgija Evharistijo iz cerkve odstrani. Gospog je umrl. Ni ga več: secessit pastor bonus.

Velika sobota. Liturgična obnova je nekdanji liturgiji velike sobote vrnila njen značaj liturgije vstajenja. Vstajenje Gospodovo se skrivnostno obnavlja v duši, ki prejme krst ali obnavlja krstne obljube. Njeno pravo mesto je v noči od velike sobote na veliko nedeljo, v »veliki« noči. Vrnila ji je tudi to mesto.

Velikonočna procesija, ki je v navadi po naših krajih, je ljudska pobožnost, ki so jo v škofijah stare Avstrije in Nemčije dodali velikonočnim obredom v baročni dobi, ko so izgubili smisel za liturgijo.

Zeleti je, da se po liturgični obnovi povsod uvede, če ne drugo, vsaj pravilna terminologija: vstajenje je liturgija velikonočne vigije in ne velikonočna procesija. To naj bo samo zunanji izraz velikonočnega veselja, ki preveva dušo ob največjem prazniku krščanstva.

SUSRET S BOGOM

Pedesetnica — Po vjeri k ljubavi

Današnja je nedjelja prozeta mišlju da vjera nije cilj samoj sebi. Sve kad bi ona bila tolika da i gore prenosi, a ako bi joj manjkala ljubav, bila bi ništa. Vjera ozdravlja slijepca od rođenja, a onda ustupa mjesto ljubavi: Išao je za njim veličajući Boga.

U svetom području nadnaravnoga vjera nam je jedini izvor znanja. Zato kad na Prikazanju stupamo u krug jedne od najveličanstvenijih i najutješljivijih vjerskih spoznaja molimo da nas onaj koji je dao tu spoznaju nauči svoje naredbe i da nam po svojim darovima što mu ih prinosimo posveti tijelo i dušu za istinsko svetkovanje Žrtve.

Vjera nas je dovela dotle — do susreta s Bogom. Sad bi nekako trebala iščeznuti. Taj susret s Kristom koji u Pretvorbi zbog

nas ide u smrt trebao bi izazvati i raspaliti našu ljubav, a naše pobožno blagovanje trebalo bi biti čas ispunjenja naše želje, jer je to čas sjedinjenja s Ljubljenim.

1. nedjelja Korizme — Iz smrti život

Počela je korizma. Nastupili su dani ozbiljnosti, pokore, čišćenja, milosti, dani spasa. Vidi se to u bogoslužju današnje nedjelje, koje je dio ozbiljne korizmene kompozicije u kojem je naglašena melodija: treba umrijeti da živimo.

U Žrtvi Glava mističnog tijela umire da proslavi Boga i dade život tijelu. Zar to nije dovoljan potstrek i poticaj da mi koji tu Žrtvu prikazujemo umremo svijetu i grešnim strastima.

Po toj smrti mi ništa ne gubimo. Krist svojim dolaskom obnavlja naš život i daje da učestvujemo u tajni spasenja. To je dobitak. To je sreća, jer je to život u sjeni njegovih krila.

2. nedjelja Korizme — K slavi Tabora

Današnje bogoslužje izražava misao da je cilj korizme i cijelog života naše posvećenje. Naše korizmeno čišćenje od zlih misli i djela je odziv Pavlovoj riječi: Volja je Božja vaše posvećenje. Evandjelje nam pokazuje Krista u slavi Tabora. Na njemu se prikazuje ljubljani Očev Sin. Ako njegove zapovijedi ljubimo i slušamo, ako s njim sebe žrtvujemo možemo biti sigurni da će Bog milostivo primiti žrtvu, koja će koristiti našoj pobožnosti i spasenju.

Po Euharistiji preobraženi Krist dolazi u naše srce da ga utješi, ojača, posveti i usliši njegove vapaje. Plod tog dolaska bit će ovdje na zemlji naše pobožno vladanje i svet život, a na nebu vječno preobraženje.

3. nedjelja Korizme — Kao djeca svjetlosti

I mi smo nekada bili tama. Sad smo svjetlost u Gospodinu. Jaki je doista po sv. Krštenju istjeran, ali on se nastoji povratiti u svoj nekadašnji stan. Stoga moramo moliti Jačega da pruži desnicu svoga veličanstva u našu obranu.

S darovima kruha i vina prinosimo mi danas i svoju čvrstu odluku da ćemo vjerno izvršavati zakon Gospodnji i molimo da posvećeni u duši i tijelu uzmognemo svetkovati Kristovo žrtvovanje u Pretvorbi i svoje u životu.

Oltar s kojega primamo najveće blago mora nam biti najdraže mjesto na zemlji i ujedno stepenica po kojoj ćemo se mi — dionici velikih tajna — uspeti u vječni dom na nebesima.

4. nedjelja Korizme — S plemenima Gospodnjim

Mučno je i dugo odricanje i trpljenje što ga u korizmi provodimo. Ta, to je tjeranje ropkinjina sina — nižeg čovjeka. I da ne

sustanemo, da ne klonemo bogoslužje nedjelje »Veseli se« stavlja nam pred oči smisao i cilj naše pokore — **slobodni Jeruzalem**. Time nas želi potaći da s još većom revnošću i samoprijegorom **idemo u dom Gospodnji**.

Divan je Bog u svojim djelima, veličanstven u svojim namislama i obećanjima! Kako da mu se odužimo? Po sebi ne možemo ništa, ali dao nam je milost, dao nam je Žrtvu. Ona je najljepši **hvalospjev** što mu ga možemo **ispjevati**, najdraža zahvala što mu je možemo iskazati. Treba da to činimo svjesno i s ljubavlju pa će se povećati naša bogoljubnost i **osigurati spasenje**.

A kad god svete tajne primamo s iskrenim poštovanjem i **vjernim srcem**, onda se i mi uvrštavamo među plemena Gospodnja, koja se penju prema gradu novom Jeruzalemu, da slave ime Gospodnje.

1. nedjelja Muke — **Ista žrtva**

Crkva se danas nastoji uživiti u muku i smrt svoga velikog Svećenika koji je vlastitom krvlju ušao u jedno svetište da nas spasi. Predigra kalvarijske žrtve je počela.

I naši su žrtvenici Kalvarija na koju se Krist uspeo iz ljubavi i posluha prema Ocu. Žrtva je ista! Kad bismo je prenosili s Kristovim raspoloženjem i sa svim **osjećajima svoga srca** zacijelo bi nam dobri Bog bio milostiv pa bi nam udijelio svoje darove.

Kad pristupamo k stolu Gospodnjem da se okrijepimo svetim tajnama ne sumnjamo ni u što, vjerujemo i ljubimo tu nebesku hranu za koju je Krist kazao, a danas bogoslužje ponavlja: Ovo je tijelo moje. To nam je najsigurnija vječna obrana.

2. nedjelja Muke — **S Kristom k slavi uskrsnuća**

Započeo je najozbiljniji dio liturgijske godine — Sveta sedmica. Krist biva sluga, postaje poslušan sve do smrti na križu. Time nam daje najsavršeniji primjer poniznosti i strpljivosti. Nasljedujemo ga pa ćemo i mi postati dionici njegova uskrsnuća.

Kad Krist i danas pođe u nekrvnu smrt na oltaru da nam postigne milost i zadobije blaženu vječnost, ne smijemo ostati nezainteresirani, neaktivni. Svoje osjećaje moramo sjediniti s njegovim, žrtvu svoga života s njegovom. Moramo postati jedno s Kristom.

Sveta Pričest ojačat će to jedinstvo i učinit će nas spremnima da vršimo svetu volju Božju. Stajat će nas to truda i ispijanja čaša muke. No ništa ne smeta! Bt će to priprava za čas ispunjenja naših pravednih čežnja — priprava za Uskrs.

Uskrs — Novo stvorenje

Danas je blagdan kad izmučeni, razapeti, pokopani Krist ustaje iz groba. Danas je Uskrs — dan radosti, pobjede, svijetla, dan trijumfa naše Glave. Svetkovanje Uskrsa treba da za nas bude u znaku preporođenja, novog života.

U žrtvi sv. Mise najvažniji dio je Pretvorba. I pretvorba našeg života trebala bi biti posljedica prikazivanja Misne žrtve. Nek se stoga danas žrtvovanjem vazmenih tajna potrese zemlja naše niže naravi i neka u nam uskrsne Bog sa svojim božanskim životom.

Blagovanje pravog vazmenog Janjeta bit će djelotvorno, ako iz svoga srca izbacimo stari kvasac zloće i pokvarenosti, a svetujemo u beskvasnom kruhu čistoće, istine i ljubavi. Jedino tako ćemo se pretvoriti u novo stvorenje.

Bijela nedjelja — Preporođeni

Život što smo ga Krštenjem započeli a na uskrsni blagdan obnovili — tom novom životu nužno je potrebna hrana od koje će se uzdržavati. Stoga kao novorođena djeca moramo biti željni i hraniti se čistim mlijekom vjere i milosti.

Sveta je Žrtva najbolje sredstvo našeg duhovnog napretka. Milost što nam je daje žrtvovani Krist može učiniti da se i na nama ostvari riječ: Krist je uskrsnuo — u ovom čovjeku. Starog čovjeka u njemu nema više. Zar to nije na radost Crkvi?

Po sv. Pričesti dolazimo u najintimniji dodir s Kristom. Mi ga ne samo diramo kao Toma nego ga i blagujemo. On nam je hrana, lijek sada i vazda, najsigurnija garancija našeg preporoda.

Ignacije Vugdelija

POKORA — OPROSTI

1. Razmišljajući o problemima života, jedan moderni pisac stavlja ovakvu pretpostavku: Kako bi to bilo lijepo, da naš život — poput knjige može imati drugo izdanje! Kad ljudi uvide svoje slabosti, nedostatke, pogreške, životni pad..., kolika bi to bila sreća, da mogu precrtati, prekriziti pogreške, uništiti u svojem životu sve što ne valja; drugim riječima pojaviti se u drugome izdanju, iznova započeti život, preporoditi se...

2. Nema lijepe, uzvišene i plemenite težnje ljudskoga srca, kojoj Bog nije udovoljio. I smionoj težnji modernoga čovjeka udovoljio je Bog, i to na svoj uzvišeni, savršeni božanski način. Svim je našim nevoljama na zemlji uzrok grijeh. Zbog grijeha dolaze patnje na ljudski rod. Da čovjek postane sretan, treba uništiti gri-